

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 16C/86/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124345282
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6124345282.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v spore žalobcu: H Point, s.r.o., so sídlom Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, zastúpený AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Viena Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 746,85 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 746,85 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 746,85 eura od 29.06.2024 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 746,85 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 746,85 eura od 29.06.2024 do zaplatenia z titulu náhrady škody. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že dňa 29.04.2024 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle SUZUKI SWIFT, EČV: KE923NR, rok výroby: 2017 (ďalej aj „motorové vozidlo“), ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: Hančovský Igor, narodený 22.04.1963, bytom Bedľová 299/5, 040 11 Košice (ďalej aj „poškodený“), pričom predmetnú škodovú udalosť spôsobilo motorové vozidlo s EČV: AA293KM vlastníka MHC Mobility Sp. z o.o. (ďalej aj „škodca“), ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného s tým, že škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 8811114702. Uviedol, že poškodený dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť v servise H Point, s.r.o., náklady na opravu poškodeného motorového vozidla boli vo výške 5.066,69 eura s DPH, pričom táto pohľadávka bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 2024210, ktorej súčasťou je kalkulácia. Ďalej uviedol, že na základe oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.06.2024 bolo oznámené ukončenie šetrenej škodovej udalosti a žalovaný priznal na účet žalobcu pohľadávku vo výške 4.319,84 eura s DPH, celková neuhradená pohľadávka je tak vo výške 746,85 eura. Poukázal na to, že žalovaného dôvody krátenia poistného plnenia boli: 1. Priznanie primeraných nákladov na cenu práce pre neautorizovaný servis, ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase, 2. Priznanie primeraných nákladov na lakovací materiál vypočítaných v kalkulačnom programe, 3. Nepriznané náklady na režijný materiál v plnej náhrade. Uviedol, že žalovaný nepreukázal dôvody krátenia v zmysle OZ, čím si nespínil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia § 797 ods. 4 OZ. Poukázal na to, že neuhradená pohľadávka vo výške 746,85 eura, bola vlastníkom motorového vozidla, ktorým je poškodený, postúpená na žalobcu, a to zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.06.2024. K žalovaným priznaným primeraným nákladom na cenu práce uviedol, že za jednu NH práce

si účtoval 38,70 eura bez DPH, čo je cenou obvyklou, keď zároveň poukázal na cenník mechanických, karosárskych a lakovacích prác v regióne pre vozidlo SUZUKI SWIFT- Szilcar Partners s.r.o. prevádzka Košice, Alejová 2, 040 01 Košice – 54,80 eura s DPH – mechanické práce a 67,70 eura s DPH elektrické, lakovacie a klampiarske práce, Auto Gábrriel, s.r.o. Košice, Osloboditeľov 70 040 17 Košice - 55,00 eur bez DPH – mechanické, elektrické, lakovacie a klampiarske práce. K žalovaným priznaným primeraným nákladom na lakovací materiál vypočítaným v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100 %) uviedol, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal na základe čoho krátil poistné plnenie, respektíve nepreukázal, na základe čoho považuje cenu vyúčtovanú žalobcom (výška konštanty 110 %) za neprímeranú. Poukázal na to, že žalovaný je v zmysle kogentného ustanovenia § 797 ods. 4 OZ povinný riadne odôvodniť krátenie poistného plnenia, pričom „primerané náklady“ nie sú relevantným odôvodnením, keď je to práve žalovaný, kto nesie dôkazné bremeno, a ktorý je povinný riadne preukázať dôvody akéhokoľvek krátenia poistného plnenia. Zároveň vo vzťahu k lakovacej konštante poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.09.2020, sp. zn. 3Cob/75/2020, ktorý v bode 34 ustanovuje: „...Žalovaný nepreukázal, že žalobcom účtované množstvo lakovacieho materiálu a prác nezodpovedá potrebe konkrétnej opravy. Pri konkrétnej oprave motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter poškodenia musí žalovaný uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient, ako ten, ktorý použil žalobca.“ K dôvodu č. 3 uviedol, že ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť, žalovaný ako poisťovateľ je povinný podľa § 797 ods. 4 OZ riadne odôvodniť krátenie poistného plnenia, pričom zákon vymedzuje, čo môže byť dôvodom krátenia poistného plnenia, a to v kogentnom ustanovení § 799 ods. 3 OZ. Vzhľadom na uvedené považoval argumenty žalovaného za ničím nepodložené tvrdenia, uviedol, že žalovanému sa nepodarilo uniesť dôkazné bremeno v súvislosti s krátením poistného plnenia, skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o poukázaní náhrady škody, resp. vo výpočtoch poistného plnenia uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má poškodený, resp. žalobca nárok. Poukázal na to, že žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu, ktorú riadne preukázal, pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou, oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou resp. poistnou udalosťou.

2. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní pod sp. zn. 30Up/1318/2024 dňa 22.07.2024 (vydaným na základe úpravy petitu žalobcom v časti uplatnenej sadzby úrokov z omeškania vo výške 9,25% ročne namiesto 9,5% ročne) uviedol, že po doručení dokladov týkajúcich sa predmetnej poistnej udalosti bez zbytočného odkladu pristúpil k jej prešetreniu, pričom o výške poistného plnenia písomne informoval poisteného oznámením o poistnom plnení zo dňa 13.06.2024, v ktorom uviedol: „Pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %) a primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21,00 EUR/Nh bez DPH, ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Priznané primerané náklady na režijný spotrebný materiál vo výške 20 EUR bez DPH. V prípade doloženia podrobného rozpisu použitého režijného spotrebného materiálu vo fakturovanej výške je možné pristúpiť k prehodnoteniu zníženia poistného plnenia.“ a poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 4.319,84 eura. Mal za to, že povinné zmluvné poistenie sa vyznačuje určitými verejnoprávnymi prvkami, resp. záujmom štátu zabezpečiť určitú majetkovú ochranu a stabilitu v prospech účastníkov cestnej premávky, de facto stále ide výlučne o zmluvný vzťah medzi poisteným a poisťovňou, kde dochádza k uzavretiu poistnej zmluvy, na ktorú sa aplikujú všeobecné poistné podmienky, zmluvné dojednanie prípadne ďalšie záväzne normatívne akty. Poukázal na § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o PZP“) a argumentoval, že ak by uplatnené a preukázané nároky mal hradiť bez racionálneho podkladu, resp. bez proporcionálneho uvažovania, a nebratia zreteľ na kvalitu a rozsah vyúčtovanej škody, tak takéto ponímanie konkrétneho ustanovenia, by nenachádzalo podklad v materiálnej interpretácii a aplikácii práva, na ktorú odkazuje pravidelne vo svojich záveroch Ústavná autorita. Poukázal na to, že autoservisy, na ktoré sa žalobca odvoláva, sú opravovne vykonávajúce opravu motorových vozidiel ako servisy kategórie autorizované, resp. z povahy ich právneho vzťahu k žalovanému ide aj o zmluvné servisy, pričom nakoľko žalovaný pri neautorizovaných opravovniach, resp. nezmluvných opravovniach nepozná kvalitu vykonávaných opráv,

technologické vybavenie a podobne, nie je oprávnený s prihliadnutím na náležitú odbornú starostlivosť v týchto prípadoch priznať náklady na opravu vo výške akú účtujú autorizované, resp. zmluvné preverené opravovne. Ďalej uviedol, že referenčná hodnota lakovacích jednotiek - koeficient 100 %, bola stanovená váženým priemerom z doporučených predajných cien jednotlivých lakovacích materiálov od vybratých dodávateľov, je teda zrejmé, že sa používajú normy od výrobcov, t. j. aké množstvo laku na určité diely sa má použiť, pričom lakovacia konštanta zahŕňa techniku lakovania, množstvo použitého materiálu, typ materiálu a podľa výpočtov žalovaného postačovala konštanta v rozsahu 100 %. Pri stanovení výšky sadzby za normohodinu práce vychádzal zo znaleckého štandardu, ktorého postupy pri stanovení nákladov na opravu vychádzajú z rozdielností jednotlivých opravovní a uznávajú ako primeraný náklad na opravu primerané ceny opráv v danom regióne. Uviedol, že pri určení priemernej sadzby za Nh prác vo výške 21,00 eur bez DPH pre neautorizované opravovne, vychádzal z cien obvyklých pre neznačkové zmluvné servisy, neautorizované opravovne, ako aj odporúčané neautorizované opravovne. Mal za to, že aby servisu bolo možné priznať hodinovú sadzbu vo výške ako má autorizovaný servis, je potrebné, aby zo strany servisu bolo preukázané, že kvalita opravy je rovnaká ako pri autorizovanom servise, je potrebné, aby sa preukázal náležitým technickým vybavením svojho servisu, aby preukázal absolvovanie predpísaných školení svojich zamestnancov, preukázal vykonanie úkonov na výrobcom predpísanom zariadení (napr. diagnostika), pričom uvedené je potrebné preukázať pri každom úkone, čo žalobca do dnešného dňa nepreukázal. Poukázal tiež na to, že v zápise o poškodení motorového vozidla v tabuľke „Dôležité informácie pre klienta“ je v bode 3. uvedené: „Majiteľ vozidla (poverená osoba) prevzala od technika tlačivo na hlásenie škodovej udalosti a zoznam zmluvných servisov“, pričom žalobca mal a mohol poškodeného upozorniť, na skutočnosť, že nie je autorizovaný servis a ani zmluvný servis žalovaného. Uviedol tiež, že žalobcovi poslal dňa 03.05.2024 a 20.05.2024 kalkuláciu nákladov na opravu pre nezmluvný neautorizovaný servis, ktorá bola vyhotovená po obhliadke, ktorú vykonala spoločnosť Sloveperita s.r.o. Uznal, že kalkuláciou nákladov na opravu nie je možné predikovať všetky náhradné diely, resp. cenové jednotky za tieto diely, no čas práce a cenu práce za hodinu je možné očakávať. Poukázal tiež na rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 21.03.2024, sp. zn. Bl 20C/12/2021. V súvislosti s nárokom žalobcu na doplatok poistného plnenia poukázal na to, že pri výpočte výšky náhrady škody zohľadnil skutočnosť, že oprava motorového vozidla nebola vykonaná v žalovanom určenej opravovni, v ktorej má žalovaný dojednané zmluvné ceny, a v ktorých by bola oprava motorového vozidla vykonaná za značne nižšiu cenu. Mal za to, že ak bolo žalobcovi určené vykonať opravu poškodeného motorového vozidla v zmluvnom servise žalovaného, avšak ten dal vykonať opravu poškodeného motorového vozidla v inom servise, priznal žalobcovi ceny platné v určenej opravovni, t. j. v zmluvnom servise. Poukázal pritom na posudok kalkulácia č. 8811114702 zo systému AUDATEX zo dňa 20.05.2024 a argumentoval, že právny vzťah medzi poisťovňou a poisteným ako poškodeným bol stanovený poisťou zmluvou a k nej viažucimi sa poisťovňou podmienkami, kde boli jednoznačne stanovené podmienky, za akých žalovaný ako poisťovňa poskytne poistenému poistné plnenie v prípade, ak dôjde k poisťovej udalosti. Mal za to, že nijakým spôsobom neobmedzuje poškodeného pri výbere servisu, v ktorom sa bude oprava vozidla realizovať, v poisťových podmienkach len stanovuje spôsob, akým dôjde k poskytnutiu poistného plnenia, pričom podpisom poisťovej zmluvy poistený so stanovenými podmienkami súhlasil. Vzhľadom na uvedené mal za to, že nárok žalobcu na poistné plnenie v danej chvíli nie je preukázaný, pri likvidácii poisťovej udalosti postupoval správne, v súlade s poisťou zmluvou, VPP, interným predpisom a platnou právnou úpravou.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaný nesprávne poukazuje na zmluvný vzťah medzi poisťovňou a poisteným, keď predmetom konania je zákonný nárok poškodeného na náhradu škody. K rozdeľovaniu autoservisov na autorizované (zmluvné) a neautorizované (nezmluvné) a kráteniu normohodiny uviedol, že takéto rozdeľovanie autoservisov poisťovňou nemá žiaden zákonný podklad, čo potvrdzuje aj rozhodnutie Krajského súdu Košice sp. zn. 3Cob/20/2020 zo dňa 04.11.2021, pričom hodnotenie servisov žalovaným, aké užívajú náhradné diely, obsah vybavenia servisu a pod. je v hypotetickej a ničím nepodloženej rovine. Zároveň poukázal na to, že vzťah servisu a poisťovne je pre tento prípad irelevantný, povinnosť žalovaného nahradiť poškodenému škodu vyplýva priamo zo zákona, ktorý nepodmieňuje nahradenie škody charakterom a vybavením servisu. Uviedol, že poškodenému, ktorému bola vnútená škoda iným vinníkom, poskytuje zákon o PZP zvýšenú ochranu, zmyslom a účelom PZP je eliminovať finančný dopad na poškodeného, ktorý nič neporušil a iným subjektom mu bola na jeho majetku spôsobená škoda. Dôvodil, že žalovaný nemá nárok pri plnení škody poškodenému skúmať tretí subjekt, v zákonnom vzťahu poisťovňa – poškodený, ktorý nemá a ani nemôže mať vplyv na plnenie, podmieňovanie vyplatenia škody žalovaným a prihliadanie na charakter servisu, nemá zákonný podklad. Poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu Košice, sp. zn. 2Cob/71/2019 zo dňa 18.10.2018

s tým, že dôkazné bremeno je na strane poisťovne, a tá je povinná preukázať zákonný dôvod krátenia, servis nie je povinný poisťovní dokazovať kvalitu svojej vykonanej práce, pri ktorej bol technologický postup odporúčaný výrobcom dodržaný. K lakovacej konštante uviedol, že vzťah medzi poisťovňou a poškodeným vzniká priamo zo zákona, riešiť v tomto prípade servis je pre toto konanie irelevantné, napriek tomu poukázal na to, že autoservis pri oprave vozidla postupoval v súlade s technologickým postupom odporúčaným výrobcom, ktorý je nevyhnutný na kompletizáciu opravy vozidla, pričom ak žalovaný tvrdí, že vynaložená lakovacia konštanta nebola nevyhnutná, zaťažuje ho dôkazné bremeno preukázania tohto tvrdenia. Na podporu uvedeného poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.02.2020, sp. zn. 11Csp/75/2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.09.2020, sp. zn. 3Cob/75/2020, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.02.2023, sp. zn. 2Co/25/2022, uznesenie Ústavného súdu SR z 21. januára 2015, sp. zn.: II. ÚS 38/2015. Ku kalkulácii žalovaného a jeho argumentu, že oprava motorového vozidla nebola vykonaná v žalovaným určenej opravovni, v ktorej má žalovaný dojednané zmluvné ceny, a v ktorých by bola oprava motorového vozidla vykonaná za značne nižšiu cenu, pričom ak bolo žalobcovi určené vykonať opravu poškodeného motorového vozidla v zmluvnom servise žalovaného, avšak ten dal vykonať opravu poškodeného motorového vozidla v inom servise, žalovaný priznal žalobcovi ceny platné v určenej opravovni, t.j. v zmluvnom servise, uviedol, že PZP ani zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej ako „OZ“), ani žiadna iná legislatíva neurčuje a nezakladá právo žalovaného na tento postup, t. j. krátenie plnenia poškodenému, na základe toho, že motorové vozidlo nebolo opravené v určenej zmluvnej opravovni, kde by cena za opravu bola nižšia, a ak by dal poškodený motorové vozidlo opraviť v zmluvnej opravovni, plnenie by mu bolo priznané. Argumentoval, že kalkulačný program, resp. kalkulácia žalovaného nie je objektívnym nástrojom pre výpočet výšky opravy, likvidátor má možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môže vkladať a vybrať rôzne parametre (napr. výška normohodiny, lakovacia konštanta, najlacnejšie / originálne/ náhradné diely, ktoré sú ponúkané od rôznych predajcov náhradných dielov v rámci SR, napr. jeden diel od predajcu z Prešova druhý od predajcu zo Žiliny, ďalší od dodávateľa v Námestove, a to v jednej kalkulácii), pričom časové normy na servisné úkony sú síce výrobcom odporúčané, ale nie sú záväzné či dané zákonom. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.11.2019, sp. zn. 14Cop/86/2019 a uviedol, že kalkulácia žalovaného je len interným dokumentom žalovaného, má slúžiť ako pomôcka, nemá to byť však určujúci a rozhodujúci podklad pre výpočet poistného plnenia, výšku skutočnej škody určuje až faktúra za vykonanú opravu, pretože tá predstavuje skutočnú sumu, ktorú musel poškodený vynaložiť pre to, aby jeho poškodené motorové vozidlo bolo navrátené do pôvodného stavu, teda do stavu pred poistnou udalosťou. Dôvodil, že nie je zákonné ani morálne, aby žalovaný určoval, v akom servise má byť vozidlo opravené, hoci za nižšiu cenu, je na vlastnom uvážení poškodeného, ako s vecou naloží, teda aj v akom servise si nechá auto opraviť. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Košice I, sp. zn. 26Cb/54/2018 zo dňa 23.10.2018. K rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 21.03.2024, sp. zn. B1-20C/12/2021 uviedol, že je neaplikovateľný na tento prípad, nakoľko žalobca (poškodená) v danom prípade si nesplnil zákonnú povinnosť predložiť doklady na výzvu poisťovateľa za účelom preukázania nároku na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení („zákon o PZP“) a § 799 ods. 2 OZ a aj v súdnom konaní nepreukázal žalobou uplatňovaný nárok, keďže popis dodaných prác bol vo faktúre vymedzený len jediným slovom: „oprava“. Uviedol, že na rozdiel od toho v prejednávanej veci si žalobca, resp. poškodený pri šetrení poistnej udalosti splnil všetky povinnosti vyplývajúce mu z § 15 ods. 1 zákona o PZP a § 799 ods. 2 OZ, žalovaný nevyzýval žalobcu alebo poškodeného na doloženie chýbajúcich dokladov a šetrenie poistnej udalosti riadne dokončil, pričom v súdnom konaní preukázal uplatnený nárok faktúrou za opravu vozidla, v ktorej je uvedený všetok použitý materiál a rozpis uskutočnených prác aj s kalkuláciou autoservisu. Dodal, že dôvodnosť a nevyhnutnosť vykonaných prác mal žalovaný posudzovať už pri šetrení poistnej udalosti, žalovaný však nespochybňoval, že by oprava poškodeného motorového vozidla nebola vykonaná účelne a s cieľom odstránenia následkov škodovej udalosti, poškodenému má byť preto kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu škodovej udalosti.

5. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 03.07.2025. Žalovaný ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania, s tým, že súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 180 C.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalovaného.

6. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

6.1. Dňa 29.04.2024 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle SUZUKI SWIFT, EČV: KE923NR, rok výroby 2017, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: Hančovský Igor, narodený 22.04.1963, bytom Bedľová 299/5, 040 11 Košice, pričom predmetnú škodovú udalosť spôsobilo motorové vozidlo s EČV: AA293KM vlastníka MHC Mobility Sp. z o.o., ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Poškodený dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť u žalobcu ako neautorizovanom nezmluvnom servise, ktorý mu po ukončení opravy vystavil faktúru č. 2024210 na sumu 5.066,69 eura vrátane DPH. Listom zo dňa 13.06.2024 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 13.06.2024 ukončil šetrenie poistnej udalosti, pričom mu priznal sumu 4.319,84 eura s tým, že pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %) a primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21 eur/Nh bez DPH, ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase, ďalej priznané primerané náklady na režijný spotrebný materiál vo výške 20 eur bez DPH s tým, že v prípade doloženia podrobného rozpisu použitého režijného spotrebného materiálu vo fakturovanej výške je možné pristúpiť k prehodnoteniu zníženia poistného plnenia. Zmluvou o postúpení pohľadávky poškodený postúpil na žalobcu žalovanú pohľadávku v sume 746,85 eura.

6.2. Uvedený skutkový stav nebol medzi stranami sporný, navyše vyplýva aj z predložených listinných dôkazov (správa o nehode zo dňa 29.04.2024, faktúra za opravu motorového vozidla č. 2024210, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 13.06.2024, zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 19.06.2024).

6.3. Zo zápisu o poškodení motorového vozidla zo dňa 03.05.2024 (č.l. 49 spisu) súd zistil, že technik Slovexperty obhliadol a označil poškodenia motorového vozidla. Tiež sa v ňom nachádza tabuľka s názvom „Dôležité informácie pre klienta“, kde v bode 3 je uvedené: „Majiteľ vozidla (poverená osoba) prevzala od technika tlačivo na hlásenie škodovej udalosti a zoznam zmluvných servisov“.

6.4. Z kalkulácie nákladov na opravu v nezmluvnom neautorizovanom servise zo dňa 03.05.2024 (č.l. 50 spisu) súd zistil, že technik Slovexperty stanovil náklady na opravu motorového vozidla v nezmluvnom neautorizovanom servise na sumu 1.287,64 eura s DPH. Tiež sa v nej nachádza tabuľka s názvom „Dôležité informácie pre klienta“ v znení:

„1.) Kalkulácia nákladov na opravu vozidla je vypočítaná s použitím sadzby za normohodinu 20 eur s DPH a sadzba normohodiny práce bola stanovená ako priebeh sadzieb práce uvedeného typu opravcov v rámci trhu Slovenskej republiky.

2.) V prípade opravy vozidla v nezmluvnom autorizovanom servise, ktorý disponuje autorizáciou na inú značku vozidla ako je poškodené vozidlo, poisťovňa uhradí náklady za prácu so sadzbou normohodiny maximálne 25 eur bez DPH.

3.) Pri výpočte nákladov na opravu vozidla boli použité aj náhradné diely od iných distribútorov ako sú oficiálni distribútori originálnych nových náhradných dielov, pričom sa jedná sa najmä o: AUTO KELLY, ELIT, INTER CARS TROST, ACI,..

4.) V prípade, ak v kalkulácii nákladov na opravu vozidla sa predpokladá použitie nového a originálneho náhradného dielu, je jeho cena v kalkulácii nákladov na opravu znížená o 20% z ceny nového originálneho diela a to z dôvodu, že nie je preukázané jeho použitie k oprave vozidla.

5.) Po doložení dokladov preukazujúcich nákup náhradných dielov (faktúra, dodací list, pokladničný doklad) a po ich preverení v prieniku s výsledkami vykonanej obhliadky vozidla po oprave, poisťovňa posúdi možnosť doplatku za položku za náhradné diely.

6.) V prípade vykonania opravy vozidla zmluvným partnerom poisťovne (zoznam zmluvných partnerov sa nachádza na webovej stránke poisťovne, alebo na webovej stránke spoločnosti Slovexperta s.r.o v sekcií zmluvné servisy) sa náklady na opravu prepočítajú podľa platnej zmluvy o spolupráci medzi poisťovňou a opravovňou.“

6.5. Zo zápisu o poškodení motorového vozidla zo dňa 06.05.2024 a 20.05.2024 (č.l. 54, 55 spisu) súd zistil, že technik Slovexperty opätovne obhliadol a označil poškodenia motorového vozidla. Tiež sa v ňom nachádza rovnaká tabuľka s rovnakým textom ako v zápise o poškodení motorového vozidla zo dňa 03.05.2024.

6.6. Z kalkulácie nákladov na opravu v nezmluvnom neautorizovanom servise zo dňa 20.05.2024 (č.l. 56 spisu) súd zistil, že technik Slovexperty stanovil náklady na opravu motorového vozidla v nezmluvnom

neautorizovanom servise na sumu 3.200,34 eura. Tiež sa v nej nachádza rovnaká tabuľka s rovnakým textom ako v kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvnom neautorizovanom servise zo dňa 03.05.2024.

6.7. Z kalkulácie opravy žalovaného vykonanej prostredníctvom programu AUDATEX zo dňa 03.05.2024 (č.l. 51-53 spisu) súd zistil, že náklady na opravu boli stanovené na sumu 1.073,03 eura bez DPH (1.287,64 eura vrátane DPH), z čoho na náhradné diely pripadlo 379,52 eura (467,39 eura - optimalizácia OEM ND 93,48 eura + režijný materiál /2 %/ 5,61 eura), na prácu 118,36 eura (71 ČJ x 16,67 eur/hod), na lakovanie 575,15 eura (125,03 eura mzdové náklady /75 ČJ x 16,67 eur/hod/ + 450,12 eura lak materiál).

6.8. Z kalkulácie opravy žalovaného vykonanej prostredníctvom programu AUDATEX zo dňa 20.05.2024 (č.l. 57-61 spisu) súd zistil, že náklady na opravu boli stanovené na sumu 2.666,95 eura bez DPH (3.200,34 eura vrátane DPH), z čoho na náhradné diely pripadlo 1.375,46 eura (1.694,33 eura - optimalizácia OEM ND 338,87 eura + režijný materiál - paušál /max čiastka/ 20 eur), na prácu 293,39 eura (176 ČJ x 16,67 eur/hod), na vedľajšie náklady 16 eur (10 eur konzervácia dutín /6 ČJ x 16,67 eur/hod/ + 6 eur paušálna čiastka), na lakovanie 982,10 eura (248,38 eura mzdové náklady /149 ČJ x 16,67 eur/hod/ + 733,72 eura lak materiál).

6.9. Z kalkulácie opravy žalobcu vykonanej prostredníctvom kalkulačného programu AUDATEX zo dňa 31.05.2024 (č.l. 13-16 spisu) súd zistil, že náklady na opravu boli stanovené na sumu 4.222,24 eura bez DPH (5.066,69 eura vrátane DPH), z čoho na náhradné diely pripadlo 2.2420,31 eura (2.196,38 eura + režijný materiál /2 %/ 43,93 eura), na prácu 584,37 eura (151 ČJ x 38,70 eur/hod), na vedľajšie náklady 56,20 eura (38,70 eura konzervácia dutín /10 ČJ x 38,70 eur/hod/ + 17,50 eura paušálna čiastka), na lakovanie 1.341,36 eura (580,06 eura mzdové náklady /138 ČJ x 38,70 eur/hod/ + 761,30 eura lak materiál), koeficient 110 %.

6.10. Z cenníka AUTO GABRIEL platného od 01.01.2023 (č.l. 22 spisu) súd zistil, že cena za normohodinu klampiarskych a lakovacích prác pre motorové vozidlá značky Volkswagen v závislosti od modelu predstavovala sumu od 66 eur s DPH (up!, Polo, Fox, Lupo, Taigo, T-Cross) do 114 eur s DPH (Touareg, Phaeton) a mechanických prác od 66 eur s DPH do 138 eur s DPH (modely s elektrickým pohonom), pre motorové vozidlá značky Škoda v závislosti od modelu predstavovala sumu od 60 eur s DPH (CitiGo, Fabia, Roomster, Rapid) do 78 eur s DPH (Superb, Kodiaq) a mechanických prác od 60 eur s DPH do 138 eur s DPH (modely s elektrickým pohonom), pre motorové vozidlá značky Audi v závislosti od modelu predstavovala sumu od 90 eur s DPH (A1, A2, A36, TT) do 126 eur s DPH (A8, Q7, Q8, R8, e-tron, Q4) a mechanických prác od 90 eur s DPH do 162 eur s DPH (R8 a modely s elektrickým pohonom), pre ostatné značky platila cena neautorizovaného servisu pre danú značku za normohodinu klampiarskych, lakovacích a mechanických prác od 60 eur s DPH (vozidlá do 20.000 eur) do 84 eur s DPH (vozidlá nad 50.000 eur).

6.11. Z cenníka SZILCAR platného od 01.02.2023 (č.l. 23 spisu) súd zistil, že cena za normohodinu mechanických prác pre motorové vozidlá značky Ford v závislosti od modelu predstavovala od 54,80 eura s DPH (Fiesta, Puma, Focus, C-max, Kuga, Mondeo, S-max, Galaxy, Connect, Custom, Transit, Ranger) do 69,20 eura s DPH (PHEV, HEV, BEV) diagnostika od 60,50 eura s DPH do 75 eur s DPH, a karosárskych a lakovacích prác od 67,70 eura s DPH do 82 eur s DPH.

7. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

7.1. Podľa § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianky zákonník (ďalej len „O.z.“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

7.2. Podľa § 427 ods. 2 O.z. rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

7.3. Podľa § 428 O.z. svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

7.4. Podľa § 429 O.z. prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

7.5. Podľa § 442 ods. 1 O.z. uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

7.6. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

7.7. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

7.8. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

7.9. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

7.10. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

7.11. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

7.12. Podľa § 797 ods. 4 O.z. ak poisťovateľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

7.13. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

7.14. Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

7.15. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. z 18. apríla 1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z.z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

7.16. Podľa § 524 ods. 1 O.z. veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

7.17. Podľa § 524 ods. 2 O.z. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8. Z predložených listinných dôkazov, ako aj skutočností, ktoré neboli medzi stranami sporné, mal súd za preukázané, že dňa 29.04.2024 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle SUZUKI SWIFT, EČV: KE923NR, rok výroby 2017, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému: Hančovský Igor, narodený 22.04.1963, bytom Bedľová 299/5, 040 11 Košice, pričom predmetnú škodovú udalosť spôsobilo motorové vozidlo s EČV: AA293KM vlastníka MHC Mobility Sp. z o.o., ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Tým bola s poukazom na § 427 ods. 1, 2 O.z. v spojení s § 4 ods. 1, 2 písm. b), ods. 4, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. daná zodpovednosť a zároveň pasívna vecná legitímácia žalovaného v konaní. Poškodený nechal motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy opraviť u žalobcu ako neautorizovanom nezmluvnom servise (ktorý má v obchodnom registri ako predmet podnikania zapísanú opravu cestných motorových vozidiel), ktorý mu po ukončení opravy vystavil faktúru na sumu 5.066,69 eura vrátane DPH. Listom zo dňa 13.06.2024 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 13.06.2024 ukončil šetrenie poistnej udalosti, pričom mu priznal sumu 4.319,84 eura. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.06.2024 poškodený postúpil žalovanú pohľadávku na žalobcu. Tým bola s poukazom na § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 524 ods. 1, 2 O.z. daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní..

9. Zodpovednosť žalovaného za škodu spočívajúcu v nákladoch na opravu poškodeného motorového vozidla nebola v konaní sporná, keď napokon žalovaný vedomý si tejto svojej zodpovednosti už čiastočne žalobcovi z tohto titulu aj plnil (vyplatením sumy 4.319,84 eura na jeho bankový účet). V konaní bola sporná výška škody spočívajúcu v nákladoch na opravu poškodeného motorového vozidla.

10. Žalovaný po ukončení šetrenia škodovej udalosti listom zo dňa 13.06.2024 znížil rozsah náhrady škody vyplnenej vo forme poistného plnenia oproti nákladom na opravu motorového vozidla fakturovaným poškodenému autoservisom (žalobcom), pričom ako dôvod zníženia rozsahu náhrady škody uviedol len to, že „pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %) a primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21 eur/Nh bez DPH, ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase, priznané primerané náklady na režijný spotrebný materiál vo výške 20 eur bez DPH“. Z uvedeného oznámenia však nie je možné vôbec zistiť, ako žalovaný dospel k tam uvádzaným dôvodom zníženia rozsahu náhrady škody, z čoho vychádzal pri ich určení a aké podklady pri tom použil. Žalovaný uviedol iba všeobecné dôvody bez možnosti overiť správnosť tohto postupu. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v zmysle § 797 ods. 4 O.z. platí, že ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia, pričom tento dôvod nie je možné dodatočne meniť. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 22CoCsp/3/2023 zo dňa 25.09.2023, cit.: „Citované ustanovenie § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka ukladá jednoznačnú povinnosť poisťovní (žalovanému), uviesť dôvody zníženia plnenia, pričom tieto dôvody nie je možné meniť, čo znamená, že na neskôr uvedené dôvody poisťovne (žalovaného) súd neprihliada. Odvolacou námietkou týkajúcou sa neskúmania dodacích listov súdom prvej inštancie sa preto ani odvolací súd nebude zaoberať.“ Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/57/2024 zo dňa 30.04.2025, cit.: „Z citovaného znenia (§ 797 ods. 4 O.z. - pozn. súdu) je – okrem iného – zrejmé, že poisťovňa zadefinovaním dôvodov krátenia poistného plnenia po skončení prešetrovania poistnej udalosti vymedzuje podstatu predmetu súdneho sporu v konaní, v ktorom sa poistený (eventuálne subjekt, ktorý nadobudol jeho práva odvzované z konkrétnej poistnej udalosti) bude domáhať/domáha zaplataenia kráteného poistného plnenia. Žiadne iné okolnosti okrem tých, ktoré poisťovňa označila za relevantné pre krátenie (prípadne úplné nepriznanie) poistného plnenia, totiž už nemôžu byť dôvodom na nepriznanie nároku na poistné plnenie. (...) 25. Zákaz dodatočnej zmeny dôvodu krátenia/nepriznania poistného plnenia znamená, že poisťovňa (žalovaný) môže oprávnenosť (čiastočného) neplnenia aj v (eventuálnom následnom) súdnom konaní zakladať iba závermi/dôvodmi, ktoré sú uvedené v oznámení o poistnom plnení. Na neskôr uvedené dôvody žalovanej poisťovne sa neprihliada. (...) 26. Pomerne priliehavým je pomenovanie dotknutej právnej normy samotným žalovaným ako „hmotnoprávna koncentrácia“. Keďže súdne konanie je „len“ procesnou platformou pre riešenie hmotnoprávných nárokov, aj z daného vymedzenia je nepochybné, že iba v rámci dôvodov

neplnenia/ krátenia poistného plnenia zadefinovaných poisťovníou sa bude odvíjať prípadný neskorší súdny spor.“ Súd poukazuje tiež na komentár k predmetnému ustanoveniu (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol.: Občiansky zákonník I, Komentár. Praha: C. H. Beck, str. 3031), podľa ktorého, cit.: „Medzi povinnosť poisťovne v súvislosti s likvidáciou poistnej udalosti patrí aj povinnosť odvodniť závery likvidácie, ktorá nevedla k vyplateniu poistenia v celom rozsahu, čo je povinnosť, ktorá implicitne vyplýva zo zákazu dodatočne meniť dôvod nevyplatenia alebo zníženia poistného plnenia.“ Uvedené ustanovenie § 797 ods. 4 O.z. sa pritom aplikuje aj v právnych vzťahoch vzniknutých z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z.z., čo okrem toho, že neexistuje žiadny racionálny dôvod, prečo by tomu tak nemalo byť, vyplýva aj z § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., ako aj z vyššie citovaného rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/57/2024 zo dňa 30.04.2025, ktorý toto ustanovenie aplikoval v obdobnom spore z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

11. Žalovaný však v oznámení zo dňa 13.06.2024 vôbec neuviedol, prečo boli „pri výpočte poistného plnenia priznané primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %)“, z čoho vychádzal pri konštatovaní, že „primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21 eur/Nh bez DPH zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase“, prečo boli „priznané primerané náklady na režijný spotrebný materiál vo výške 20 eur bez DPH“ a z čoho pri tom vychádzal. V oznámení sa neodvolával na žiadne podklady a žiadne podklady k oznámeniu ani nepriložil. Žalovaný tým znemožnil poškodenému overiť správnosť jeho postupu pri určení (znížení) rozsahu náhrady škody vyplatenej vo forme poistného plnenia a v podstate ho (žalobcu) donútil iniciovať súdne konanie za týmto účelom. Takýto postup žalovaného, v dôsledku ktorého sa až v súdnom konaní zisťujú skutočnosti, ktoré mali byť zrejme už v štádiu likvidácie škodovej udalosti, nemožno považovať ani za hospodárny a efektívny a vedie k zbytočnému zaťažovaniu všetkých zúčastnených.

12. Žalovaný až v súdom konaní v rámci procesnej obrany začal odôvodňovať zníženie rozsahu náhrady škody vyplatenej vo forme poistného plnenia s odkazom zmluvný vzťah medzi poisteným a poisťovníou založeným poistnou zmluvou a všeobecnými poistnými podmienkami a ďalšími zmluvnými dojednaniami, a v súvislosti s tým s odkazom na rozlišovanie servisov, v ktorých si poškodený nechal opraviť svoje poškodené motorové vozidlo (autorizovaný, zmluvný, neautorizovaný/nezmluvný servis) a s odkazom na kalkuláciu programu AUDATEX.

13. K uvedenému súd poukazuje na to, že predmetom konania v posudzovanej veci bol nárok poškodeného na náhradu škody na motorovom vozidle, ktorú mu spôsobil škodca svojím motorovým vozidlom, ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Ide teda o nárok poškodeného na náhradu škody, ktorý si žalobca (na ktorého bola táto pohľadávka postúpená) uplatnil priamo voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., a nie o nárok poisteného na vyplatenie poistného plnenia voči poisťovateľovi podľa § 788 a nasl. O.z., s ktorým poistený uzatvoril poistnú zmluvu. Poukazovanie žalovaného na zmluvný vzťah medzi poisteným a ním ako poisťovníou založeným poistnou zmluvou, všeobecnými poistnými podmienkami a ďalšími zmluvnými dojednaniami, bol preto celkom irelevantný. Už len z tohto dôvodu bola preto jeho obrana v konaní založená na tom, že pri výpočte výšky náhrady škody vyplatenej vo forme poistného plnenia vychádzal z toho, že oprava motorového vozidla nebola vykonaná v ním určenej opravovni, v ktorej má dojednané zmluvné ceny, a v ktorých by bola oprava motorového vozidla vykonaná za značne nižšiu cenu, že ak bolo žalobcovi určené vykonať opravu poškodeného motorového vozidla v zmluvnom servise žalovaného, avšak ten dal vykonať opravu poškodeného motorového vozidla v inom servise, priznal žalobcovi ceny platné v určenej opravovni, t. j. v zmluvnom servise, celkom nedôvodná. Z rovnakého dôvodu bol irelevantný aj poukaz žalovaného na tabuľku „Dôležité informácie pre klienta“ v bode 3 zápisu o poškodení motorového vozidla zo dňa 03.05.2024 a 20.05.2024, kde je uvedené: „Majiteľ vozidla (poverená osoba) prevzala od technika tlačivo na hlásenie škodovej udalosti a zoznam zmluvných servisov“, ako bola irelevantná aj tabuľka „Dôležité informácie pre klienta“ v kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvnom neautorizovanom servise zo dňa 03.05.2024 a 20.05.2024, kde je uvedená sadzba za normohodinu práce v nezmluvnom neautorizovanom servise 20 eur s DPH stanovená ako priemer sadzieb práce uvedeného typu opravcov v rámci trhu Slovenskej republiky (čo je mimochodom rozdielna sadzba ako uvádzal žalovaný v oznámení zo dňa 13.06.2024 a ako uvádzal v konaní –

21 eur bez DPH). Poškodený totiž nebol „klientom“ žalovaného ale poškodeným škodou spôsobenou mu „klientom“ (poisteným - škodcom) žalovaného. Poškodený nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu so žalovaným, preto sa na neho žiadne zmluvné ustanovenia ani poistné podmienky dojednané medzi poisteným (škodcom) a žalovaným nevzťahovali. Preto žalovaný nemal ani dôvod (a právo) akokoľvek obmedzovať žalovaného a zaväzovať ho týmito ustanoveniami (určovať mu servis na vykonanie opravy a limitovať cenu opravy), a poškodený nemal dôvod (a povinnosť) sa nimi riadiť a postupovať podľa nich.

14. V tejto súvislosti súd uvádza, že postup žalovaného, ktorým diferencuje rozsah náhrady škody v závislosti od toho, v akom servise si poškodený nechá opraviť svoje poškodené motorové vozidlo (autorizovaný, zmluvný, neautorizovaný/nezmluvný servis), pričom v prípade, že sa rozhodne realizovať opravu v neautorizovanom/nezmluvnom servise (ako tomu bolo aj v posudzovanej veci), je náhrada škody vyplácaná žalovaným obmedzená maximálne do výšky vypočítanej žalovaným použitím kalkulačného programu AUDATEX a v prípade sadzby za normohodinu práce maximálne do výšky 21 eur bez DPH, je absolútne nedôvodný a nesúladný s rozhodovacou praxou súdov nielen v oblasti nárokov poškodených na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ale aj v oblasti nárokov poistených na náhradu poistného plnenia z poistných zmlúv týkajúcich sa havarijného poistenia, kde je vzťah medzi poisteným a poisťovňou oveľa užší a založený na zmluvnom princípe (preto musia závery súdov v tejto oblasti platiť o to viac na vzťahy z náhrady škody medzi poškodeným a poisťovňou). V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 29Cb/50/2018-172 zo dňa 25.10.2019, v ktorom súd v obdobnej veci nároku poškodeného na náhradu škody uviedol, cit.: „Taktiež žalovaným prezentované rozlišovanie autoservisov na autorizované a neautorizované, resp. zmluvné a nezmluvné, nemá oporu v zákone ani v európskej legislatíve. Ak má daný servis povolenie vykonávať opravárenskú činnosť môže poskytovať rovnako kvalitné služby ako akýkoľvek iný servis. (...) Všetky tieto servisy, bez ohľadu na to, či sú žalovaným kvalifikované ako zmluvné, nezmluvné, autorizované alebo neautorizované podnikajú riadne a legálne, pričom v súlade s nariadením komisie (EU) č. 330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (tzv. všeobecná bloková výnimka) a v nariadení komisie (EU) č. 461/2010 z 27.5.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k popredajnému trhu - skrátene nazývané „bloková výnimka“ majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. (...) Zároveň je neakceptovateľné, že ak servis má určitú sumu za normohodinu, ktorú si určí v súlade s právom slobodne podnikat', a ak dôjde k poistnej udalosti, aby túto normohodinu znížil, len preto, že poisťovňa „zvykne“ preplácať iba určitú výšku. Takéto nazeranie je absurdné, veď vynaloží rovnakú prácu, ako keby to nebola poistná udalosť. Súd uvádza, že nemôže byť na ťarchu poisteného, teda ani žalobcu, že pri výbere servisu si poistený zvolil neautorizovaný servis, resp. nezmluvný servis žalovaného a nezvolil si autorizovaný servis, resp. zmluvný servis žalovaného, s ktorým má žalovaný dojednané zmluvné ceny. V prípade ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade je nesporné, nepri náleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poistený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise žalobcu, ktorý za tie isté služby účtuje vyššie ceny normohodín práce, ako účtujú zmluvné servisy žalovaného, neznamená to, že náklady, ktoré boli vynaložené, predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. (...) To, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný, alebo nezmluvný servis neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti. (...) Zároveň žalovaný len poukazuje na rozdielnosť servisov čo sa týka kategorizácie na autorizované a neautorizované, ale neprihliada už na samotnú kvalitu a vybavenie konkrétneho servisu ako také či používané materiály, pričom práve tieto skutočnosti by mali byť rozhodujúce. Aj „neautorizovaný“ servis ma predsa náklady na strojovú techniku, materiál, náklady na zamestnancov či režijné náklady, ich zamestnanci absolvujú školenia. Servis taktiež zodpovedá za vykonané opravy. Servis vykonávajúci opravu predmetných poškodených vozidiel riadne disponuje oprávnením na vykonávanie opráv ako aj príslušnou technológiou a odbornosťou. (...) Množstvo vykonanej práce, jej kvalita ako aj množstvo lakovacieho materiálu či lakovacej konštanty nezávisí od toho, či bolo vozidlo opravované v autorizovanom alebo neautorizovanom servise, tak ako to prezentuje žalovaný a na čom v konečnom dôsledku založil krátenie nároku žalobcu. Samotná skutočnosť, že oprava poškodeného

vozidla bola vykonaná neautorizovaným servisom nepredstavuje dôvod na krátenie ceny práce, nakoľko táto skutočnosť sama o sebe neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce a dodaného materiálu. Ak žalovaný tvrdí, že riadne plnil, resp. ak neakceptuje predloženú faktúru, a aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý má zo zákona vykonávať šetrenie, musí svoje tvrdenia relevantne preukázať a zdôvodniť, a nie prenášať túto povinnosť na žalobcu. Obrana žalovaného je iba v rovine tvrdenia a žalovaný v tomto ohľade neunesol dôkazne bremeno. Žalovaný nie je oprávnený krátiť poistné plnenie iba s poukazom na svoj subjektívny názor, že riadne plnil. (...) Žalovaný vo svojich vyjadreniach ignoruje ustálenú judikatúru v skutkovo a právne obdobných veciach ako aj v otázke nemožnosti rozlišovania servisov v nadväznosti na dôvod krátenia.“ Uvedený rozsudok bol pritom potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/20/2020 zo dňa 04.11.2021, v ktorom krajský súd na odvolanie žalovaného konštatoval, cit.: „Odvolací súd podľa citovaných zákonných ustanovení uzavrel, že ku vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného dochádza už samotnou škodovou udalosťou, nie opravou motorového vozidla. Výšku škody nie je možné robiť závislou na tom, ako poškodený s vecou naloží, či ju niekomu daruje, predá alebo vymení a za akú cenu (protihodnotu), pretože tieto okolnosti sú náhodné. Spôsob, akým naloží poškodený s poškodenou vecou je bez akejkoľvek súvislosti so vzniknutou škodou. Poškodený z dopravnej nehody, ktorú nezavinil, má pritom priamy zákonný nárok založený § 15 zákona o PZP voči poisťovni na poistné plnenie z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Pre konanie je preto nepodstatné, či poškodený žalobcovi uhradil faktúru za opravu vozidla, pretože škoda nevznikla opravou motorového vozidla, ani okamihom úhrady faktúry. Ak by poškodený najskôr musel uhradiť faktúru za opravu vozidla, až následne si nárok uplatniť u žalovaného, došlo by tým k popretiu podstaty poistenia, ktorým je prenos negatívnych dôsledkov škodovej udalosti na tretí subjekt - poisťovňu. (...) Výsledky dokazovania preukázali, že poškodený si zabezpečil opravu motorového vozidla v servise žalobcu, ktorý mu za vykonanie opravy doložil vyúčtovanie vo forme faktúr. Takýto stav nie je dôvodom postupu žalovaného pre aplikáciu ustanovenia § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Dôvodmi pre krátenie poistného plnenia bola pri poistnej udalosti číslo 9562572431 oprava motorového vozidla v neautorizovanom servise a rozdiely v cene práce v porovnaní s kalkuláciou žalovaného podľa kalkulácie AUDATEX. K uvedenému dôvodu odvolací súd poukazuje na správny záver súdu prvej inštancie, že ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Podľa odvolacieho súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných a neautorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. To, že ide o autorizovaný alebo neautorizovaný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti. Odvolací súd zároveň udáva, že kalkulácia podľa programu AUDATEX, nie je relevantným dôkazom o výške nákladov na opravu, podstatné pre výšku škody sú vždy skutočné materiálové náklady pri vykonaní konkrétnej opravy. Ďalším dôvodom pre krátenie tohto poistného plnenia bolo nepriznanie jednotlivých položiek uvedených v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 16.3.2017. Ani uvedený dôvod nie je pre krátenie poistného plnenia relevantný a žalovaným nebol ani riadne odôvodnený. Žalovaný totiž vôbec nešpecifikoval a ani žiadnymi listinnými dôkazmi nepreukázal opodstatnenosť krátenia poistného plnenia. Za takto zisteného skutkového stavu odvolací súd považuje za opodstatnené tvrdenie žalobcu, že rozsah prác uvedený v kalkulácii žalovaného AUDATEX nie je podľa noriem stanovených výrobcom pre príslušnú značku a typ motorového vozidla, ale závisí od svojvôle likvidátora, ktorý v daných prípadoch mohol dať viac či menej normohodín, avšak bez nadväznosti na skutočne potrebný čas opravy.“

15. Súd si dovoľil odčitovať podstatnú časť odôvodnenia uvedených rozsudkov, nakoľko súdy sa v nich komplexne vysporiadali so všetkými námietkami a argumentmi žalovaného prezentovanými aj v tomto spore a otázkami relevantnými pre túto vec, pričom na ne poskytli podrobnú a presvedčivú odpoveď. Súd nemá dôvod v čomkoľvek sa odchyľovať od uvedených právnych záverov ani v posudzovanej veci, a preto na ne v podrobnostiach v celom rozsahu odkazuje. V súlade s nimi konštatuje, že pokiaľ žalovaný podmieňuje rozsah náhrady škody vyplatenej poškodenému vo forme poistného plnenia druhom servisom, v ktorom bola vykonaná oprava poškodeného motorového vozidla, je takéto podmieňovanie nelegitímne, neodôvodnene núti poškodeného, aby si v prípade poškodenia vozidla (ktoré si nezavinil, ale bolo mu vnútené škodcom poisteným pre tento prípad u žalovaného) zakúpil službu (opravu) v ním preferovanom autoservise, čím výrazným spôsobom zasahuje do jeho práv, nedôvodne a neprípustne ho obmedzuje v nakladaní s vlastnou vecou podľa výlučného rozhodnutia žalovaného, preto takýto postup žalovaného nemôže požívať právnu ochranu. Neexistuje žiadny legitímny dôvod robiť rozdiel v náhrade škody

vyplatenej poškodenému vo forme poistného plnenia v závislosti od toho, aký servis vykoná opravu jeho poškodenej veci.

16. Pokiaľ sa poškodený rozhodol nechať si opraviť poškodené motorové vozidlo a v rámci voľného trhu si zvolil autoservis, ktorý nie je autorizovaný, resp. zmluvný (t. j. s ktorým poisťovňa uzatvorila zmluvu o obchodnej spolupráci, čo je mimo akéhokoľvek dosahu poškodeného a závisí výlučne od rozhodnutia poisťovne), neznamená to automaticky, že náklady vynaložené na opravu boli vynaložené neúčelne a poisťovňa môže iba z tohto dôvodu znížiť rozsah náhrady škody vo forme vyplateného poistného plnenia. V rámci voľného trhu je na poškodenom, v akom servise si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady boli účelne vynaložené a smerovali k odstráneniu následkov spôsobených škodovou udalosťou, ktorá je predmetom poistného krytia. Nemožno od neho spravodlivo žiadať, aby zohľadňujúc finančné záujmy poisťovne pred opravou motorového vozidla robil prieskum trhu a zvolil za účelom opravy servis ponúkajúci opravu za najnižšiu cenu v regióne resp. za cenu, ktorá bude zodpovedať maximálnej hranici limitu, ktorý si nastavila poisťovňa podľa vlastného ničím nepreskúmateľného rozhodnutia vo svojich vnútorných dokumentoch resp. zmluvných podmienkach dohodnutých medzi škodcom ako poisteným a poisťovňou (a ktoré nemôže poškodený žiadnym spôsobom ovplyvniť a do „vzťahu“ so škodcom a jeho poisťovňou sa dostal iba v dôsledku protiprávneho konania škodcu, ktorý mu bol vnútený).

17. K samotnému limitu ceny normohodiny práce stanovenému žalovaným súd navyše dodáva, že žiadnym spôsobom nereflektuje druh opravovaného motorového vozidla (značku, resp. triedu) a opravárenských prác (lakovnicke, mechanické, elektrikárske) a ani územný región, v ktorom má byť oprava vykonaná, ako činitele ovplyvňujúce cenotvorbu opravárenských prác. Už vôbec nezohľadňuje prirodzený nárast cien na trhu práce v tomto segmente, pričom zastropovanie výšky ceny normohodiny práce žalovaným (navyše v neprimerane nízkej sume ako bude vysvetlené ďalej) a jej používanie po neobmedzene dlhú dobu, ktorá závisí výlučne od rozhodnutia žalovaného, je absolútne neprimerané. Zmyslom a účelom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového je pritom nahradiť poškodeným škody spôsobené im prevádzkou motorového vozidla škodcu poisteného pre tento prípad poisťovňou, a nie, aby tieto škody znášali poškodení v podobe neuhradených nákladov na opravu poškodených motorových vozidiel zo strany poisťovní z nimi stanovených nepreskúmateľných a neopodstatnených dôvodov.

18. K nedôvodnosti rozlišovania servisov, v ktorých došlo k oprave poškodeného motorového vozidla (aj) v oblasti nárokov poistených na náhradu poistného plnenia z poistných zmlúv týkajúcich sa havarijného poistenia (kde je vzťah medzi poisteným a poisťovňou oveľa užší a založený na zmluvnom princípe, a preto musia závery súdov v tejto oblasti platiť o to viac na vzťahy z náhrady škody medzi poškodeným a poisťovňou z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel) súd podporne poukazuje tiež napr. na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/51/2024 zo dňa 30.07.2024, ktorý konštatoval, cit.: „10. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že vykonanie opravy nezmluvným či neautorizovaným servisom samo o sebe bez ďalšieho nediskvalifikuje poisteného z možnosti preplatenia normohodiny práce účtovanej týmto autoservisom. Na uvedenom nič nemení ani čl. IX. ods. 2 písm. c) zmluvných dojednaní, zakotvením ktorého žalovaný obchádza doterajšie závery rozhodovacej praxe vnútroštátnych aj nadnárodných súdov, ktorá poisťovateľom (vrátane žalovaného) vytýkala nesprávne posudzovanie primeranosti, príp. účelnosti nákladov vynaložených poisteným na opravu motorového vozidla v závislosti od toho či opravu vykonal autorizovaný/neautorizovaný, zmluvný/nezmluvný servis (vid napr. rozsudky Krajského súdu Bratislava zo dňa 09.06.2021, sp. zn. 4Cob/16/2021, zo dňa 18.06.2020, sp. zn. 1Cob/76/2019, zo dňa 29.03.2022, sp. zn. 2Cob/39/2020, rozsudky Krajského súdu Košice zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/77/2020, zo dňa 17.12.2020, sp. zn. 4Cob/153/2020, zo dňa 11.01.2022, sp. zn. 3Cob/143/2020, zo dňa 15.07.2020, sp. zn. 4Cob/20/2020, zo dňa 19.11.2020, sp. zn. 5Co/78383/2019, zo dňa 27.07.2023, sp. zn. 3Cob/165/2022, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 25.06.2020, sp. zn. 20Co/121/2019 a iné). Je potrebné uviesť, že aj keď poistné plnenie (na rozdiel od nároku na náhradu škody) je nárokom vyplývajúcim zo zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho jeho vznik a výška sú podmienené a determinované dojednaniami v poistenej zmluve, všeobecných poistných podmienkach, či zmluvných dojednaniach, zmluvná úprava regulujúca poistné nároky musí obstať v korelácii jednak so všeobecnou úpravou poistných zmlúv v OZ, jej zmyslom a účelom a v prípade spotrebiteľských právnych vzťahov aj so spotrebiteľskou právnou ochranou. Krátenie poistného plnenia len v dôsledku toho, či opravu vykonal zmluvný/ nezmluvný, autorizovaný/

neautorizovaný servis, nie je aj podľa druhoінстанčného súdu a ustálených záverov súdnej praxe legitímne a nepožíva právnu ochranu. 11. V predmetnom prípade opravu poškodeného motorového vozidla vykonal neautorizovaný servis, ktorý má v obchodnom registri ako predmet podnikania zapísanú opravu cestných motorových vozidiel, a na ktorého bola poisteným postúpená žalovaná pohľadávka s príslušenstvom. Argumentácia žalovaného, v ktorej poukazoval na rozdiely medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi, je v súčasnosti jednotnou rozhodovacou praxou prekonaná a nemá oporu vo vnútroštátnej ani európskej legislatíve. Pokiaľ žalovaný namietal, že súd prvej inštancie tento právny záver neoprel o žiadne konkrétne ustanovenie zákona je potrebné uviesť, že absentuje akýkoľvek zákonný podklad pre jednostranné nanútenie vôle poisťovateľa pri výbere servisu a uprednostňovanie zmluvných či autorizovaných servisov môže mať výlučne odporúčací charakter. V rámci voľného trhu je na poistenom, v akom servise si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady boli účelne vynaložené a smerovali k odstráneniu následkov spôsobených poistnou udalosťou, ktorá je predmetom poistného krytia. Nemožno od neho spravodlivo žiadať, aby zohľadňujúc finančný záujem poisťovne si pred opravou motorového vozidla robil prieskum na trhu a oslovil za účelom opravy servis ponúkajúci najnižšiu cenu v regióne. Všetky servisy majú rovnaké postavenie a aj s poukazom na ochranu hospodárskej súťaže a európsku legislatívu podporenú nadnárodnou súdnou praxou nie je možné preferovať či zvýhodňovať len niektoré z nich. Uvedené vyplýva aj z nariadenia (Komisie EÚ) č. 330/2010 zo dňa 20.04.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a nariadenia komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní čl. 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k predajnému trhu (tzv. bloková výnimka), a v zmysle ktorého majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je prípustné zvýhodňovať či znevýhodňovať niektoré z nich. Ak daný servis má oprávnenie na vykonávanie opravárenskej činnosti môže poskytovať rovnako kvalitné služby ako akýkoľvek iný servis. Aj podľa praxe a usmernení Európskej únie, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a naplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. sponchybnosti kvality opráv a následne dôvodom krátenia poistného plnenia. Rovnako je potrebné uviesť, že ceny na trhu sú tvorené všetkými servismi, bez ohľadu na to, či sa jedná o servisy zmluvné, nezmluvné, autorizované, neautorizované. Nemožno súhlasiť ani s obhajobou žalovaného, že týmto spôsobom nenúti poisteného k výberu určitého servisu, čo sa rozchádza s tým, že v závislosti od výberu servisu priamo podmieňuje výšku poistného plnenia. Uvedeným spôsobom žalovaný núti spotrebiteľa, aby si v prípade poškodenia vozidla zakúpil službu v ním preferovanom autoservise, čím výrazným spôsobom zasahuje do jeho práv a neprípustne obmedzuje základných princíp autonómie v zmluvných vzťahoch, v dôsledku čoho sa takáto zmluvná podmienka javí ako neprijateľná a v rozpore s § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia poistnej zmluvy a nemôže preto požívať právnu ochranu (obdobne viď rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 19.11.2020, sp. zn. 5Co/383/2019, zo dňa 11.01.2022, sp. zn. 3Cob/143/2020, rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 09.12.2020, sp. zn. 30Cb/11/2020). Bez ohľadu na to, či k vykonaniu opravy dôjde v zmluvnom/ nezmluvnom či autorizovanom/ neautorizovanom servise, žalovanému zostáva zachovaná možnosť verifikovať primeranosť a účelnosť vyúčtovaných nákladov na opravu motorového vozidla. V danom prípade však žalovaný nenamietal nedodržanie predpísaného technologického postupu či iné nedostatky pri oprave motorového vozidla neautorizovaným servisom a zníženie poistného plnenia oprel výlučne o sporný čl. IX. ods. 2 písm. c) zmluvných dojednaní, ktorý výšku poistného plnenia determinuje postavením autoservisu vykonávajúceho opravu. (...) 12. K samotnému limitu normohodiny práce stanovenému žalovaným v zmluvných dojednaniach je potrebné dodať, že žiadnym spôsobom nereflektuje druh opravovaného motorového vozidla (značku, resp. triedu) a opravárenských prác (lakovnicke, mechanické, elektrikárske) a ani územný región, v ktorom má byť oprava vykonaná, ako činitele ovplyvňujúce cenotvorbu opravárenských prác, na čo správne poukazoval žalobca, a v neposlednom rade zastropovanie výšky normohodiny žalovaným v roku 2017 s použitím aj na opravy vykonávané v roku 2023 nereflektuje ani na prirodzený nárast cien na trhu. Na správnosť tohto záveru prvoinstančného súdu nemá žiaden vplyv ani poukaz žalovaného na to, že právny predchodca žalobcu poistnú zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli zmluvné dojednania, podpísal slobodne, nie v tiesni a pod nátlakom. Táto skutočnosť bez ďalšieho nezbavuje žalovaného (v postavení dodávateľa) zo zodpovednosti za obsah zmluvných dojednaní a vopred pripravených formulárových zmlúv, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť. Súd prvej inštancie preto správne neprihliadol na čl. IX. ods. 2 písm. c) zmluvných dojednaní, ktoré neprípustne výšku poistného plnenia robí závislou od toho, či opravu motorového vozidla vykonal autorizovaný/ neautorizovaný servis, zmluvný/nezmluvný servis a aj vzhľadom k žalobcom predloženým cenníkom (...), považoval

žalobou uplatnený doplatok poistného plnenia za dôvodný a zodpovedajúci primeraným nákladom na opravu motorového vozidla (čl. IX. veta prvá zmluvných dojednaní). (...) žalovaný v konaní nepreukázal cenu opravárenských prác v danom regióne pre uvedenú značku a model motorového vozidla. (...) odvolací súd ako dôveryhodnejšie vyhodnotil cenníky predložené žalobcom (...), z ktorých je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že žalovaným nastavený horný limit pre výšku normohodiny (25 eur bez DPH) nezodpovedá primeraným nákladom na opravu v danom regióne pre danú značku a typ motorového vozidla vykonávanú neautorizovanými servismi. 13. V súlade so stabilizovanou súdnou praxou prvoinštančný súd tiež konštatoval, že ak žalovaný chcel relevantne a predovšetkým účinne spochybníť množstvo použitého tmeliaceho a konzervačného materiálu, zaťažovalo ho v tomto smere dôkazné bremeno, ktoré v spore neunesol (viď napr. rozhodnutie NS ČR zo dňa 18.05.2017, sp. zn. 32Cdo/2120/2015). Žalovaný vo svojej argumentácii opomína, že zmluvu o havarijnom postavení uzatváral v pozícii dodávateľa, t. j. silnejšieho subjektu záväzkového vzťahu, so spotrebiteľom. Aj pri zohľadnení skúseností a dostatočného odborného personálneho substrátu žalovaného pri likvidácii poistných udalostí z havarijného poistenia, možno súhlasiť s právnym názorom žalobcu, že za danej situácie nemožno spravodlivo požadovať od spotrebiteľa nedisponujúceho odbornými znalosťami v danej oblasti, aby preukazoval, či servis vykonávajúci opravu použil primerané množstvo tmeliaceho a konzervačného materiálu. Akceptovateľným je preto samotné predloženie faktúry a rozpisu vykonaných prác a použitého materiálu zo strany autoservisu, ktoré poisťovateľ pri zohľadnení záverov z obhliadky motorového vozidla má v rámci likvidácie poistnej udalosti verifikovať, a pokiaľ kráti poistné plnenie pre neprímeranosť ceny či množstva použitého materiálu, musí túto skutočnosť v súdnom konaní aj s poukazom na znalosť cien na trhu v danej oblasti a spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý ostal postúpením pohľadávky nedotknutý, relevantným spôsobom preukázať.“ Medzi ďalšie rozhodnutia súdov, ktoré dospeli v obdobných sporoch k rovnakým záverom patria napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/76/2019 zo dňa 18.06.2020, sp. zn. 2Cob/39/2020 zo dňa 29.03.2022, sp. zn. 2Cob/119.2021 zo dňa 22.08.2023, sp. zn. 2Cob/91/2023 zo dňa 16.01.2024, sp. zn. 5Cob/148/2024 zo dňa 24.09.2024, sp. zn. 5Cob/208/2024 zo dňa 29.10.2024, sp. zn. 6Cob/131/2023 zo dňa 18.07.2024, rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/78/2018 zo dňa 26.09.2019, sp. zn. 3Cob/31/2018 zo dňa 24.09.2018, sp. zn. 4Cob/111/2018 zo dňa 27.02.2019, sp. zn. 4Cob/67/2020 zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/77/2020 zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 3Cob/143/2020 zo dňa 11.01.2022, sp. zn. 4Cob/20/2020 zo dňa 15.07.2022, sp. zn. 5Co/383/2019 zo dňa 19.11.2020, sp. zn. 4Cob/16/2021 zo dňa 09.06.2021, sp. zn. 3Cob/165/2022 zo dňa 27.07.2023, sp. zn. 4Cob/153/2020 zo dňa 17.12.2020, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/121/2019 zo dňa 25.06.2020, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/86/2019 zo dňa 21.11.2019, a mnohé ďalšie).

19. V posudzovanej veci pritom bolo preukázané, že žalovaným nastavený maximálny limit pre cenu normohodiny práce (21 eur bez DPH) nezodpovedá primeraným nákladom na opravu v danom čase a regióne. Uvedené vyplýva zo žalobcom predložených cenníkov AUTO GABRIEL a SZILCAR, podľa ktorých bola cena normohodiny mechanických, klampiarskych a lakovacích prác v danom čase a regióne podstatne vyššia, a to aj v prípade prác servisu ako neautorizovaného pre danú značku (porov. ceny od 50 eur bez DPH v cenníku AUTO GABRIEL). Dôkazné bremeno v tomto prípade pritom zaťažovalo žalovaného (a nie žalobcu), pokiaľ chcel preukázať, že primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21 eur/Nh bez DPH zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase, ako to výslovne uviedol v oznámení o poistnom plnení zo dňa 13.06.2024, a z dôvodu ktorého znížil rozsah náhrady škody vyplatené vo forme poistného plnenia oproti uplatneným nákladom na opravu poškodeného motorového vozidla. Žalovaný však dôkazné bremeno k tejto skutočnosti neunesol a žiadne dôkazy v tomto smere nepredložil.

20. To isté platí aj pokiaľ ide o priznané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %) a priznané náklady na režijný spotrebný materiál vo výške 20 eur bez DPH, pričom žalovaný k tomu v oznámení o poistnom plnení zo dňa 13.06.2024 nič bližšie neuviedol a nijako tieto náklady ani nepreukázal.

21. Až v súdnom konaní žalovaný predložil kalkuláciu vykonanú prostredníctvom kalkulačného programu AUDATEX zo dňa 03.05.2024 a 20.05.2024. Z kalkulácie opravy zo dňa 03.05.2024 pritom vyplýva, že náklady na opravu boli stanovené na sumu 1.073,03 eura bez DPH (1.287,64 eura vrátane DPH), z čoho na náhradné diely pripadlo 379,52 eura (467,39 eura - optimalizácia OEM ND 93,48 eura + režijný materiál /2 %/ 5,61 eura), na prácu 118,36 eura (71 ČJ x 16,67 eur/hod), na lakovanie 575,15 eura (125,03 eura mzdové náklady /75 ČJ x 16,67 eur/hod/ + 450,12 eura lak materiál). Z kalkulácie

opravy zo dňa 20.05.2024 zase vyplýva, že náklady na opravu boli stanovené na sumu 2.666,95 eura bez DPH (3.200,34 eura vrátane DPH), z čoho na náhradné diely pripadlo 1.375,46 eura (1.694,33 eura - optimalizácia OEM ND 338,87 eura + režijný materiál - paušál /max čiastka/ 20 eur), na prácu 293,39 eura (176 ČJ x 16,67 eur/hod), na vedľajšie náklady 16 eur (10 eur konzervácia dutín /6 ČJ x 16,67 eur/hod/ + 6 eur paušálna čiastka), na lakovanie 982,10 eura (248,38 eura mzdové náklady /149 ČJ x 16,67 eur/hod/ + 733,72 eura lak materiál). Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný vychádzal z ceny normohodiny práce 16,67 eura bez DPH, čo nezodpovedá ani len cene normohodiny práce uvedenej žalovaným v oznámení o poistnom plnení zo dňa 13.06.2024 (21 eur bez DPH). Rovnako celkové náklady na opravu vyplývajúce z uvedených kalkulácií v sume 4.487,98 eura s DPH nezodpovedajú nákladom na opravu (poistnému plneniu) uvedeným žalovaným v oznámení o poistnom plnení zo dňa 13.06.2024 a ním aj vyplateným žalobcovi (4.319,84 eura).

22. Bez ohľadu na to však súd konštatuje, že žalovaný (až) v konaní predloženými kalkuláciami nepreukázal, že priznané náklady na lakovací materiál boli práve v tam uvedenej výške (výška lakovacej konštanty 100 %), pričom súd poukazuje na to, že lakovací materiál a časové jednotky na prácu a na lakovanie uvedené vo vyššie uvedených kalkuláciách boli dokonca vo väčšom rozsahu ako lakovací materiál a časové jednotky, z ktorých vychádzal žalobca vo svojej kalkulácii. Rozdiel bol v cene normohodiny práce a lakovacej konštante, pričom žalovaný nepreukázal, že cena normohodiny práce 16,67 eura bez DPH uvedená v kalkuláciách bola primeraná, t. j. zodpovedala obvyklým cenám v danom regióne a čase. Rovnako nepreukázal, že priznaná lakovacia konštantá 100 % zodpovedala váženým priemerom z doporučených predajných cien jednotlivých lakovacích materiálov od vybraných dodávateľov, a že podľa jeho výpočtov postačovala konštantá práve v rozsahu 100 % (ako to odôvodňoval v súdnom konaní, hoci tak mal urobiť už v oznámení o poistnom plnení zo dňa 13.06.2024). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11Csp/75/2018 zo dňa 26.06.2020, v zmysle ktorého, cit.: „Ani použitie vyššej lakovacej konštanty, oproti žalovaným priznanej lakovacej konštante 100%, neznamená bez ďalšieho, že náklady ktoré vynaložil žalobca, predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci (vozidla žalobcu) do pôvodného stavu. (...) Žalovaný nepreukázal, prečo mal žalobca (resp. autoservis vykonávajúci opravu žalobcovho motorového vozidla) použiť lakovací koeficient 100%, namiesto použitého vyššieho lakovacieho koeficientu.“ Rovnako súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/75/2020 zo dňa 30.09.2020 v obdobnej veci rovnakého žalovaného, v zmysle ktorého, cit.: „Žalovaný nepreukázal, že žalobcom účtované množstvo lakovacieho materiálu a prác nezodpovedá potrebe konkrétnej opravy. Pri konkrétnej oprave motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter jeho poškodenia musí žalovaný uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient, ako ten, ktorý použil žalobca. Nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi (poistenému u žalovaného). Nestačia len všeobecné tvrdenia o nepotrebnosti konkrétneho segmentu opravy, je nevyhnuté ich nepotrebnosť aj preukázať.“

23. Žalovaný tiež nijako nepreukázal, že priznané náklady na režijný spotrebný materiál boli primerané práve v sume 20 eur (ako to uviedol v oznámení o poistnom plnení zo dňa 13.06.2024), hoci v jednej kalkulácii je uvedený režijný materiál /2 %/ 5,61 eura a v druhej režijný materiál - paušál /max čiastka/ 20 eur. Nie je teda vôbec zrejmé, prečo stanovil žalovaný režijný paušál v druhom prípade paušálnou čiastkou 20 eur a nie v sadzbe 2 % ako v prvom prípade (ako je to štandardom, čo je súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti v obdobných sporoch). Ani v súdnom konaní žalovaný uvedené nijako nevysvetlil a ničím nepodložil (akékoľvek dôvody dodatočne uvedené po ukončení likvidácie poistnej udalosti by pritom vzhľadom na § 797 ods. 4 O.z. boli aj tak irelevantné).

24. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na to, že kalkulačný program AUDATEX, prostredníctvom ktorého žalovaný vyhotovil kalkuláciu, nebol medzi poškodeným a žalovaným nikde dohodnutý, nie je preto zrejmé, prečo a na základe čoho žalovaný použil práve tento program ako rozhodujúci nástroj na určenie rozsahu náhrady škody vyplatenej vo forme poistného plnenia. Jedná sa pritom o softvérový program vyvinutý súkromnou obchodnou spoločnosťou (ktorý sa žalovaný ako zákazník a zmluvný partner tejto spoločnosti rozhodol na základe vlastného výberu používať), pričom metodika stanovenia nákladov prostredníctvom tohto nástroja nie je známa. Nie je zrejmé z čoho čerpá údaje, za aké časové obdobie a pod.. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/86/2019 zo dňa 21.11.2019, v ktorom krajský uviedol, cit.: „ K samotnej kalkulácii poistného plnenia (AUDATEX), predloženej žalovaným v konaní pred okresným súdom (č.l. 76 spisu) je potrebné

v zhode so súdom prvej inštancie uviesť, že program AUDATEX môže paušálne (odhadom podľa nastavenia systému) stanoviť predpokladanú cenu opravy, avšak nemôže zohľadniť všetky rozhodné skutočnosti k výslednej skutočnej (primeranej a účelnej) cene realizovanej opravy poškodeného vozidla. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetná kalkulácia žalovaného nie je bez ďalšieho objektívnym a už vôbec nie jediným nástrojom pre výpočet - zistenie výšky reálnej ceny uskutočnenej opravy a v podstate má poisťovni slúžiť ako porovnávací nástroj (...). Kalkuláciou žalovaného je určená potencionálna škoda, nie však skutočná škoda, pretože kalkulačný program nemôže premietnuť všetky okolnosti konkrétnej opravy poškodeného vozidla.“ Súd poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/91/2023 zo dňa 16.01.2024, v zmysle ktorého, cit.: „24. Naviac žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie procesnú obranu založil na skutkových tvrdeniach, že vychádzal pri priznaní poistného plnenia z kalkulácie nákladov na opravu vypracovanom systémom AUDATEX, ktorá predstavuje podľa žalovaného reálne náklady na opravu vozidla (...), avšak aj v takom prípade je potrebné zdôrazniť, že medzi stranami nebolo dojednané použitie práve systému AUDATEX na výpočet poistného plnenia. Systém AUDATEX je automatizovaným systémom a výsledky výpočtu nákladov sú závislé od vložených vstupných dát. Žalovaný nepreukázal, že ním zadané prvotné údaje (teda cena práce, náklady lakovacieho materiálu, cena konkrétnych náhradných dielov, z ktorej výpočet vychádza) zodpovedali primeraným cenám v danom mieste a čase. Záver o neprimeranosti nákladov na opravu nevyplyva zo žiadneho žalovaným produkovaného dôkazu.“ V rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Cob/148/2024 zo dňa 24.09.2024 krajský súd konštatoval, cit.: „Navyše Program AUDATEX, ktorý použil žalovaný pri kalkulácii poistného plnenia nebol medzi stranami zmluvne dohodnutý, preto nemôže byť rozhodujúcim podkladom pre výpočet výšky opravy, ale môže mať len odporúčací charakter na porovnanie pre žalovaného ako poisťovňu.“

25. V súlade s uvedeným súd konštatuje, že kalkulácia žalovaného vyhotovená prostredníctvom kalkulačného programu AUDATEX, ktorou žalovaný odôvodňoval stanovenie rozsahu náhrady škody vyplatennej vo forme poistného plnenia (hoci tam uvedená výsledná suma nezodpovedala sume uvedenej žalovaným v oznámení o poistnom plnení zo dňa 13.6.2024 a žalovaným aj skutočne vyplatennej), nemôže byť považovaná za dostatočne objektívny ani výlučný prostriedok na stanovenie výšky nákladov uskutočnenej opravy z hľadiska ich primeranosti. Žalovaný pritom v konaní nepreukázal, že by náklady na opravu poškodeného motorového vozidla fakturované poškodenému žalobcom v sume 5.066,69 eura s DPH nezodpovedali primeraným (obvyklým) nákladom v danom čase a mieste, resp. prekračovali neprimeraným spôsobom primerané (obvyklé) náklady v danom čase a mieste, a že primerané (obvyklé) náklady na opravu boli práve v sume 4.319,84 eura ním stanovenej ako náhrada škody vo forme vyplateného poistného plnenia. Nepreukázal tak dôvodnosť zníženia rozsahu náhrady škody vyplatennej vo forme poistného plnenia oproti nákladom na opravu poškodeného motorového vozidla preukázané žalobcom faktúrou č. 2024210 a jeho kalkuláciou zo dňa 31.05.2024.

26. Žalovaného pritom v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania neprimeranosti nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla, za ktoré si nechal poškodený opraviť svoje motorové vozidlo v servise žalobcu, keďže žalovaný znížil rozsah náhrady škody uplatnenej poškodeným práve z dôvodu ich neprimeranosti (keď za primerané považoval náklady v sume 4.319,84 eura). Ak totiž žalovaný v rámci šetrenia škodovej udalosti neuznal rozsah náhrady škody uplatnenej poškodeným, dôkazné bremeno preukázania dôvodnosti jeho zníženia zaťažuje žalovaného. K dôkaznému bremenu poisťovne súd poukazuje na už vyššie citované rozhodnutia, ale napr. aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/91/2023 zo dňa 16.01.2024, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Cob/131/2023 zo dňa 18.07.2024, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Cob/148/2024 zo dňa 24.09.2024, a mnohé ďalšie v týchto typoch sporoch, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo/2120/2015 zo dňa 18.05.2017.

27. Súd pritom k tomu dodáva, že aj pri zohľadnení skúseností a dostatočného odborného personálneho substrátu žalovaného pri likvidácii škodových udalostí (a jeho zákonnej povinnosti vykonať šetrenie škodových udalostí podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 797 ods. 3 O.z.), by nebolo za danej situácie spravodlivé požadovať od poškodeného nedisponujúceho odbornými znalosťami v danej oblasti, aby preukazoval, či servisom vykonávaným opravu fakturovaná cena opravy zodpovedá obvyklým cenám v danom čase a mieste. Akceptovateľným je preto samotné predloženie faktúry a rozpisu náhradných dielov, použitého materiálu a vykonaných prác zo strany autoservisu, ktoré poisťovňa pri zohľadnení záverov z obhliadky motorového vozidla má v rámci likvidácie škodovej udalosti verifikovať, a pokiaľ zníži rozsah náhrady škody vyplatennej vo forme poistného plnenia pre neprimeranosť ceny

opravy, musí túto skutočnosť v súdnom konaní aj s poukazom na znalosť cien na trhu v danej oblasti relevantným spôsobom preukázať.

28. V tomto kontexte súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/97/2019 zo dňa 12.05.2021, v ktorom krajský súd uviedol, cit.: „Z podstaty poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že stačí ak poškodený predloží kalkuláciu opravy (nemusí to byť výslovne faktúra a vykonaná reálna oprava motorového vozidla), a to je už dôkaz o škode a jej vyčíslení, ktorá mu vznikla poistnou udalosťou. Poisťovňa má nahrádzať vzniknutú škodu, nakoľko to je účelom a zmyslom poistenia. V danom prípade bol predložený znalecký posudok, ktorý reflektoval na všetky vzniknuté poškodenia a potrebu navrátenia poškodeného vozidla do stavu pred poistnou udalosťou. Odvolací súd má za to, že poškodený nemôže doplácať na to resp. byť sankcionovaný za to, že mu niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý žalobcovi by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby časť nákladov neuhradených žalovaným musel znášať žalobca (poškodený), ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou. (...) odvolací súd uvádza, že v prípade poškodených vecí, ktorých uvedenie do pôvodného stavu je možné, nie je rozhodné, či poškodená vec je skutočne opravovaná a či je aj oprava dokončená. Nakoľko z hľadiska rozsahu nie je spôsobená škoda v inej výške pre prípad, že poškodená vec je opravovaná a v inej výške pre prípad, že opravovaná nie je. Zásada, že je treba vychádzať zo skutočnej ceny opravy, pokiaľ táto bola uskutočnená, platí iba za predpokladu, že oprava bola vykonaná v celom rozsahu, bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu následkov škodnej udalosti a keď aj po oprave nie je cena veci nižšia, než pred vznikom škody. V opačnom prípade výška skutočnej škody predstavuje súčet nákladov na opravu a rozdiel cien veci pred poškodením a po oprave (viď R 25/1990, uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, vydávaných Najvyšším súdom ČR). (...) Výška škody nemusí byť preukázaná vyúčtovaním jej opravy, možno vychádzať z ceny v čase poškodenia a z rozsahu poškodenia (1Cz 35/1983, R13/1985 NS ČR). Je len samozrejmé, že vlastník vozidla nemusel uhradiť faktúru za opravu, pretože jej úhrada mala byť zabezpečená práve poistným plnením žalovaného, keďže u neho bolo uplatnené právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu. (...) Keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla. Odvolací súd uvádza, že servis pri oprave motorového vozidla nemôže robiť prieskum najlacnejších náhradných dielov a na opravu jedného vozidla objednávať diely od množstva ďalších dodávateľov, keď žalovaný pri výpočte poistného plnenia používa náhradné diely za najnižšie ceny od rôznych dodávateľov. Zároveň servis môže na opravu použiť aj náhradné diely od výrobcov/dodávateľov, ktorých žalovaný nemá vo svojej databáze, a to nemôže byť v neprospech poisteného, resp. žalobcu. Servis je oprávnený si dať na jednotlivé diely svoju maržu/prirážku (čo je aj v súlade s právom slobodne podnikat) a poisťovňa je povinná túto skutočnosť rešpektovať, preto ceny náhradných dielov, z ktorých žalovaný vychádzal pri stanovení poistného plnenia nemusia zodpovedať skutočnej cene náhradných dielov a tomu zodpovedajúcej skutočnej škody na motorovom vozidle.“ Súd poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/91/2023 zo dňa 16.01.2024, v zmysle ktorého, cit.: „Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Fakturácia opravy predstavuje vyčíslenie nároku, čo v zmysle ustálenej judikatúry postačuje na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia a rozsah náhrady škody by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Ak však žalovaný krátil poistné plnenie, bol povinný preukázať dôvodnosť krátenia (...). Predložená faktúra predstavuje bezpochyby hodnoverný účtovný doklad za opravu motorového vozidla v súlade so zákonom o účtovníctve, obsahuje rozpis jednotlivých položiek, náhradných dielov, popis pracovných pozícií. Množstvo a cenu náhradných dielov a ich montáž, ako vyplývajú z položiek faktúry za opravu vozidla, žalovaný nespochybnil, náhradné diely boli dodané opravovňou, žalobca ako poistený predložil riadny účtovný doklad - faktúru, ktorá je hodnoverným dokladom o nadobudnutí náhradných dielov. Na preukázanie iných skutočností nebol zmluvne ani zo zákona povinný.“ Napokon súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Cob/18/2020 zo dňa 28.05.2020, v ktorom krajský súd uviedol, cit.: „47. Odvolací súd uvádza, že servis pri oprave motorového vozidla nemôže robiť prieskum najlacnejších náhradných dielov a na opravu jedného vozidla objednávať diely od množstva ďalších dodávateľov, keď žalovaný pri výpočte poistného plnenia používa náhradné diely za najnižšie ceny od rôznych dodávateľov. Zároveň servis môže na opravu použiť aj náhradné diely od výrobcov/dodávateľov, ktorých žalovaný nemá vo svojej databáze, a to nemôže byť v neprospech poisteného, resp. žalobcu. Taktiež je bezpredmetné, za akú cenu našiel náhradné diely žalovaný, pretože servis vystupuje ako podnikateľský subjekt a ceny, za ktoré nadobudne náhradné diely sa nemusia stotožňovať s cenou

uvedenou na faktúre. Servis je oprávnený si dať na jednotlivé diely svoju maržu/prirážku (čo je aj v súlade s právom slobodne podnikat') a poisťovňa je povinná túto skutočnosť rešpektovať, preto ceny náhradných dielov nájdených poisťovňou nemusia zodpovedať skutočnej cene náhradných dielov a tomu zodpovedajúcej skutočnej škode na motorovom vozidle. (...) Keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla.“

29. Možno teda uzavrieť, že nakoľko sa žalovanému v konaní nepodarilo preukázať dôvodnosť zníženia rozsahu náhrady škody vyplatenej vo forme poistného plnenia, súd vychádzal zo skutočných nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla fakturovaných poškodenému faktúrou č. 2024210 (v spojení s kalkuláciou zo dňa 31.05.2024), preto súd dôvodne podanej žalobe žalobcu (na ktorého bola žalovaná pohľadávka postúpená poškodeným zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.06.2024) v celom rozsahu vyhovel, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu doplatok náhrady škody v sume 746,85 eura predstavujúceho rozdiel medzi fakturovanou sumou za opravu 5.066,69 eura a žalovaným vyplatenou náhradou škody vo forme poistného plnenia v sume 4.319,84 eura. Zároveň súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania (keďže žalovaný sa dostal so zaplatením dlžnej sumy do omeškania) vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 9.25 % ročne (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), a to v súlade so žalobnou žiadosťou odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania škodovej udalosti žalovaným v zmysle oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.06.2024 (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.).

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako v celom rozsahu úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).